

Recensie: Frank Vander Linden ★★★★1/2****1/2

CC Merksem
zaterdag 28 april 2018

foto © RV

Recensie:

In het CC van Merksem bracht Frank Vander Linden zijn achtendertigste voorstelling van de tour die try outte in Steenokkerzeel, waar ie nog gevoetbald heeft. Dat ie gekozen had om de nieuwe nummers uit te proberen op 4 januari in zijn heimat, bekloeg ie zich de dag nadien al toen de recensie van zijn 81-jarige moeder hem telefonisch bereikte. Het optreden was veel te lang om het alleen met een gitaar te doen waarbij ze verwees naar Johan Verminnen die immers een pianist bijheeft. En Odette die vier serviceflats verderop woont, wist dan weer dat Vander Linden twee kennissen van haar depressief naar huis gestuurd heeft. 'Ik heb voor een golf van depressies gezorgd bij gepensioneerden in Steenokkerzeel' grapte de kale sengersongwriter die perfect balanceerde tussen de gevoelige snaar bespelen enerzijds wanneer ie nummers bracht uit zijn jongste plaat 'Nachtwerk' waarin ie het einde van zijn 'gruwelijk' verwerkt en de karakteristieke kwinkslag, ironie anderzijds die Frank maakt wie hij is als mens en artiest. Als er een sengersongwriter is in Vlaanderen die zich niet verschuilt achter een typetje, maar zo dicht en trouw mogelijk bij zijn zelfrelativerende zelf blijft aanschurken, dan moet het wel Frank Vander Linden zijn. Net dat maakt dat zijn platen én live optredens zo veel meer te bieden hebben dan wat anderen doen en nooit teleurstellen. Die twee ovaties die hij in ontvangst mocht nemen in Merksem, waren dan ook niet meer dan terecht.

Je vindt het nummer niet op de vier schijfjes van Clouseau 30 waarbij de broertjes Wauters hun dertigjarige carrière in de spotlights zetten dit jaar. Net dat maakt 'Je bent niets' - 'Ik ben de co-auteur van de slechtst verkopende single van Clouseau allertijden' aldus Vander Linden "meer dan relevant. Een song die Clouseau in 1996 uitbracht en geschreven werd door de frontman van de Mens samen met Jan Leyers. Producers waren Kris Wauters en Jean Blaute. 8 weken stond de song slechts in de Ultratop. Op 7 december 1996 kwam het nummer voor het eerst binnen in die hitparade en op 25 januari 1997 stond het er voor het laatst in. 11 Jaar geleden coverde Stan Van Samang het nummer trouwens op het schijfje 'Braveau Clouseau'. Toen Vander Linden om verzoeknummers vroeg in Merksem en volgend lijstje afging waaruit het publiek mocht kiezen: 'Oh wat ben je mooi (als je weer wegloopt), Soms denk ik dat ik een weeskind ben, Zwarte schoenen, Dirk doet raar, Maandag, Dit is mijn huis, Vier akkoorden, Ergens onderweg, En in Gent, Zij zit daar en ik zit hier, Lukt het met hem?, Kim is dood, Billy heb je mij gehoord? Sheryl Crow I need you so, Je bent niets, Popkwiskampioen, Ben je een autodief of breng je mij naar huis?, Maak je geen zorgen over mijn zorgen, Luide muziek in kleine auto's, Man in het blauw, het nieuwe nummer van de voetbalbond, Hier komt mijn schip, Nooit genoeg van jou, Bemin me later, Nederland, Hemden en truien, Nachtwaker, Alles wat ze doet, Het is maar verdriet, Elke dag een beetje wijzer, Ellendegem, Einde van de eeuw, Rolstoel, Mislukt, Seks verandert alles, Stomme machines!!!', was er maar over één nummer een consensus. Dat geflopte nummer van Clouseau wilden de toeschouwers absoluut horen, een song die de twee ingrediënten van een goed Clouseaunummer nochtans in zich heeft. Er is die meezwaifactor en een wijsmoment (naar ergens in het publiek) voor Koen op 'En ik wacht op een teken van jou'. Dat het Merksemse publiek er voor de rest nauwelijks uitgeraakte uit het lijstje, leverde dan ook een gevat 'Ik begin de Antwerpse politieke situatie beter te begrijpen.' op van de songsmid.

Openen deed Vander Linden zijn optreden met 'Ik dacht aan een vrouw', doorleefd een man tonend die eelt op zijn ziel heeft. Met een ijzersterke tekst als 'Het was nooit genoeg en altijd te veel.' die op het eerste gehoor contradictorisch lijkt, maar in wezen 'ze is nog een vrouw maar niet meer van mij' samenvat. Naar het einde toe laat ie zijn gitaartalent ook horen in een erg melodieus instrumentaal stuk waarbij hij in mineur van toonaard verandert, de diepte opzoekend. Ook verderop het optreden blonk hij uit in een bloedmooie versie van Brels 'Een vriend zien huilen.' waarin we de tekst 'Liefde is in vele bedden ziek.' onthouden alsook een fraaie gitaarsolo.

'Vanavond is het met gevoelens' liet de zanger alvast optekenen toen ie 'Draag het als een man' aankondigde. Vander Linden koos echter "gelukkig ook" om af en toe wat humor te integreren in zijn voorstelling zodat de songs over liefdespijn makkelijker verteerbaar werden. 'In de walszaal' dat tien jaar oud is, gaat over het geheim van een lange relatie ('Veel dingen apart doen' concludeerde hij op basis van de respons van de toeschouwers), een song over peper en zout, water in de wijn, yin en yang, Jip en Janneke. 'Trotse pijn' gaat dan weer over discussies in de liefde, dat je je meestal gekwetst voelt in je trots op zo'n momenten en vindt dat je gevoelens vaak erger, pijnlijker zijn dat die van de tegenpartij. 'Zonder verlangen' stak hij solo in een bossa nova-jasje. 'Het voordeel voor u is dat u er Gabriel Rios bij kan denken.' grapte Vander Linden. Als er een nummer was in de set dat de vreemde eend in de bijt was, was het wel deze versie.

'Angst' schreef hij met Herman Brusselmans. 'Zoiets ontstaat bij de kapper.' grapte hij terwijl de man die straks 56 wordt het belang van complimenten aanstipte als je als artiest niet in staat bent hits te hebben in pakweg Japan of Australië. 'Kom bij me, maak me eindig' klonk het in Brusselmans' liedtekst die Frank op muziek zette. De zelfhumor stak opnieuw de kop op toen ie Elvis' 'Always on my mind' coverde en in een beweging liet overgaan in het eigen 'Gebrek aan jou' om zijn 'subsidies veilig te stellen bij de gemeenschapscommissie.' 'Ik zing Elvis in het Engels om aan te tonen waarom ik in het Nederlands zing en ook omdat 'Altijd om mijn brein' niet zo goed klinkt' aldus de man die het levenslicht in Ukkel zag.

In Evergem eerde hij eerder Luc De Vos met een bluesy 'Lieve kleine piranha' wat ie in Merksem nog eens dunnetjes overdeed. 'Verdwenen vrienden' is dan weer Franks begrafenisnummer "kwestie van Clouseaus 'Afscheid van een vriend' wellicht wat tegengewicht te bieden" en met die 'lalala'-passage is het ook een stevige meezinger die hij opdroeg aan onder ander Roland, Roland en Francis. De kloof tussen burger en muzikant verkleinde hij door akoestisch in het publiek te komen staan en een wondermooie versie van 'Irene' te brengen dat het publiek fluisterend meezong. Met 'Weet jij hoe het moet?', 'Het enige vrolijke nummer uit de plaat die ik na het optreden verkoop ten voordele van mezelf', gaf ie dan weer heerlijke kritiek met een vette knipoog: 'Sommigen doen alsof ze het weten: Trump, uw baas, ...'. Daarom zijn we hier. Het is een congres.'

Dat congres leek eerder stadionpotentieel te krijgen toen Vander Linden 'woho' zong tijdens 'Ergens onderweg' en werkte naar een wondermooie climax toe zoals in 'Boeven' waar hij het onderwerp verlatingsangst behandelde in het beeld om de deuren te sluiten thuis en niemand nog binnen te laten. 'Laat ze ons niet beletten te beminnen.' klonk het. Ook tijdens de toegiften ontwaarden we een pareltje, op het eerste zicht wat verstopt tussen een boek van Jeroen Brouwers en de liefde die vanzelf komt: 'Gezegend met geluk'.

< Bert Hertogs >

Frank Vander Linden speelt op 4 augustus op festival Dranouter. Met wat geluk voert ie dan zijn zeehondenact uit.

De setlist:

Ik dacht aan een vrouw

Dit artikel en zijn foto zijn auteursrechtelijk beschermd - kopij enkel bestemd voor persoonlijk gebruik
Herdistributie in eender welke vorm zonder voorafgaand schriftelijk akkoord van de auteur is verboden

This article and its picture is copyrighted - copy for personal use only

No (re)distribution in any way allowed without written permission of the author

Draag het als een man
In de walszaal
Trotse pijn
Zonder verlangen
Angst
Always on my mind (cover Elvis Presley)/Gebrek aan jou
Lieve kleine piranha (opgedragen aan Luc De Vos)
Irene
Verdwenen vrienden
Weet jij hoe het moet?
Alles wat ze doet (verzoeknummer voor Matthias Jaspers die 30 wordt in de loop van de week)
Je bent niets (slechtst verkopende single van Clouseau allertijden)
Zware schoenen (verzoeknummer van de snelste vrouw in het publiek)
Ergens onderweg
Een vriend zien huilen (naar Jacques Brel)
Patti Blues
Boeven

Bis:

Jeroen Brouwers schrijft een boek
Gezegend met geluk
Liefde komt vanzelf